

1 i fastan Guds tankar är högre än människors

Dagens bön: Gud, du som utgav din Son i oro och ångest och lät honom bli prövad, hjälp oss att följa honom, så att vi i kraften av hans lidande och seger kan motstå ondskans alla angrepp. Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Psalmer: 28, 704, 442, 439:1-4, 70, 553

Texter: 1 Mos 4:3-7, Jak 1:12-15, Matt 16:21-23

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Matteus 16:21-23

Från den tiden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket genom de äldste och översteprästererna och de skriftlärda, och att han måste bli dödad och på tredje dagen uppväckt.

22 Då tog Petrus honom åt sidan och började tillrättavisa honom: "Gud bevara dig, Herre! Det där ska aldrig hända dig." 23 Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: "Gå bort från mig, Satan! Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors."

Låt oss be!

Herre, hjälp oss förbli i ditt ord och bekänna det i ord och gärning. Bevara oss så att vi inte blir bedragna av andra människors tankar eller våra egna. Det är bara ditt ord som är helt tillförlitligt. Låt ditt ord forma våra tankar, vår attityd och vilja, det ber vi om i Jesu namn. Amen.

Jesus förutsade sitt lidande, sin död och uppståndelse vid tre tillfällen, två gånger medan han och lärjungarna var kvar i Galiléen och tredje gången sedan de påbörjat vandringen upp till Jerusalem. Jesus undervisade också vid andra tillfällen om sin död och uppståndelse men inte så detaljerat som vid dessa tre tillfällen.

Jesu förutsägelser visar att han inte var ett hjälplöst offer när han led och dog. Hans död innebär inte att något gått snett i Guds plan. Det innebär inte att han misräknat fiendernas kraft. Ingen tog hans liv utan han gav sitt liv för vår skull. Jesus säger att han *måste* gå till Jerusalem och lida mycket. Det *måste* ske därför att Gud hade bestämt att frälsa världen genom sin Sons död. Jesus gick för att fullborda allt som var förutsagt om honom och han blev lydiga Faderns vilja intill döden.

När vi betraktar Jesu lidande och död ska vi komma ihåg att Gud från världens grundläggning bestämt att frälsa oss genom Jesu Kristi blod. Detta var förutsagt om Frälsaren från begynnelsen - från syndafallets dag. När tiden var fullbordad sände Gud sin Son. Han blev människa för att med sin lydnad och sin död friköpa oss från syndens straff. Gud har visat sin kärlek till oss genom att sända sin Son till försoning för våra synder. Sonen visade sin kärlek till oss genom att inte tänka på sitt eget bästa utan utge sig själv för att frälsa oss från våra synder.

Men Jesus förutsade inte bara sin död utan också sin seger över synd och död. Han hade makt inte bara att ge sitt liv utan också att ta det igen. Jesus talar också om sin triumf och seger över synd och död genom uppståndelsen på tredje dagen.

Jesu uppståndelse var Guds bekräftelse på att han gjort allt som krävdes för vår frälsning. Jesu uppståndelse bekräftar att världens synder verkligen blev borttagna när han offrade sig själv som Guds sanna offerlamm. När vi betraktar Kristi lidandes historia ser vi honom bära världens synd i sin kropp. All vår missgärning blev lagd på honom. Han tog straffet för vår synd. Men på tredje dagen är han inte längre tyngd av vår synd utan framträdde i härlighet och ära. Se det så här: synden blev tagen från oss och tillräknad honom och i uppståndelsen ser vi den inte längre hos honom. Den är utplånad. Förlåtelsen och frälsningen som Jesus vunnit är hundraprocentig. Detta kan vi lita på helt och fullt. Detta har Gud bekräftat genom Jesu uppståndelse.

När Jesus förutsade sitt lidande, sin död och uppståndelse hör vi att lärjungarna reagerade på två sätt, dels blev de bedrövade, dels sade de emot honom. Inget är något att ta efter.

Visst kan vi bli bedrövade när vi betraktar Jesu lidande. Det beror på hur vi betraktar hans lidande. Vi kan i Jesu lidande se Guds vrede över synden. Jesus var själv utan synd. Det är Guds stora vrede över vår synd vi ser i Jesu lidande. Detta kan och ska göra oss bedrövade över våra synder.

Men samtidigt uppenbaras Guds stora kärlek till oss i Kristi lidande och död. Han gav sitt liv för oss. Denna Guds kärlek till oss kan inte annat än väcka glädje i våra hjärtan och förnya oss så att vi innerligt börjar älska vår Frälsare som gjort så mycket gott mot oss. Att betrakta Kristi lidande och död är inte en betraktelse som enbart går i moll.

Och när vi hör Jesus förutsäga sin uppståndelse så kan det inte orsaka oss den minsta bedrövelse. Det är ett glatt budskap om Kristi seger över våra andliga fiender - synden och döden. Detta budskap borde fylla oss med glädje.

Lärjungarna blev bedrövade därför att de inte förstod vad Jesus sade. De fattade inte vad han menade, det var fördolt för dem. För oss har Gud uppenbarat vad Kristi lidande, död och uppståndelse innebär. Vi har liksom facit i hand och därför kan vi glädja oss också när vi hör om Kristi lidande. Vi kan liksom Emmauslärjungarna få brinnande hjärtan när vi hör Kristus förklara att han måste lida allt detta för att gå in i sin härlighet.

Men lärjungarna blev inte bara bedrövade utan gjorde något ännu värre. De sade också emot Jesus. Det var Petrus som sade emot honom men de andra var nog på hans sida. Petrus sade: *"Gud bevara dig, Herre! Det där ska aldrig hända dig."* . Bara strax tidigare hade Petrus bekänt: *Du är Messias, den levande Gudens Son.* Hur kan han sedan motsäga Jesus? Guds Son säger man inte emot. Petrus blev också strängt tillrättavisad: *"Gå bort från mig, Satan! Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors."*

När Petrus tidigare hade avlagt sin bekännelse hade Jesus svarat: *På denna klippa ska jag bygga min församling...* Petrus bekännelse var en frukt av tron. Men det han nu yttrat var inte en frukt av tron. Det var människors tankar som stred mot Guds visdom. För detta blev han strängt tillrättavisad och tystad.

Detta visar att fast vi blivit Jesu lärjungar och kommit fram till en rätt bekännelse så får vi inte bli högmodiga. Våra egna tankar blir aldrig högre än Guds tankar. Vi är hela tiden beroende av Kristi ord. Vår vandring som Jesus lärjungar börjar med att vi tar emot Kristi ord i troende hjärtan, och vid Kristi ord ska vi också förbli. Jesus säger på ett ställe: *Om ni förblir i mitt ord är ni i sanning mina lärjungar.* I andliga ting kan vi aldrig lita på vår egen intuition. Guds ord är vårt ljus. Guds ord ska vi inte ifrågasätta utan tro och bekänna. Om något är svårt att förstå ska vi be att Gud ger oss insikt. Men även om vi inte förstår Guds ord i alla stycken så ska vi likt Maria bevara det i våra hjärtan och förbli vid det. Tids nog ska morgonstjärnan gå upp i våra hjärtan så som Kristus har lovat.

Det kan låta väldigt bryskt av Jesus att säga till Petrus: *Gå bort ifrån mig Satan.* Men tillrättavisningen motsvarar innehållet i Petrus protest. I sak var Petrus ord inget annat än samma frestelse som Jesus blivit utsatt för av djävulen i början av sin verksamhet. Djävulen hade frestat honom att inte fullgöra det Gud beslutat, att inte bry sig om den uppgift han blivit sänd för, att inte lyssna till Guds ord, att inte lyda Gud, att inte älska Gud utan egen vinning osv. Petrus frestar honom till samma sak. Jesus hade just förklarat för honom att han *måste* gå upp till Jerusalem. Så var Guds beslut men Petrus sade tvärt emot. Petrus fick här göra den smärtsamma erfarenheten hur lätt det är att bli bedragen av sina egna spontana tankar. Det är lätt att bli en frestare i stället för en bekännare. Det sker

med alla som säger emot Kristi ord. Det enda försvar vi har mot att bli bedragna av oss själva och andra är att förbli vid Kristi ord.

Petrus menade att Herren var med Jesus och skulle därför inte skulle tillåta att han led och dog. Men att någon får lida innebär inte att han är övergiven av Gud. Att någon får framgång här i världen innebär inte heller att Herren är med honom. Innan Jesus uppsteg till himlen förutsade han att Petrus skulle få lida mycket och till och med bli dödad för Kristi skull. Fast Petrus skulle sluta sitt liv som en förlorare i fiendernas ögon kunde han vara viss om att Herren var med honom. Varför? Ja, därför att Kristus lovat det: *Se, jag är med er alla dagar intill tidens slut*. Samma löfte gäller oss. Det kan vi lita på både ljusa och mörka dagar. Inte heller skulle Petrus lida någon förlust när fienderna tog hans liv. Inte heller ska vi lida någon förlust när vår sista afton kommer. Asaf skriver i Ps 73: *När min kropp och mitt hjärta*

ger upp,

är Gud mitt hjärtas klippa och min lott för evigt. Vårt liv går inte ut på att vi ska vinna framgång här på jorden, leva befriade från lidande eller leva för evigt på vår folkbokföringsadress. Vår längtan står inte efter det jordiska. Kristus har uppstått och vi väntar honom från himlen som frälsare. Han ska förvandla vår bräckliga kropp, så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet. Ty han har makt att lägga allt under sig.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, gör våra hjärtan brinnande när vi betraktar ditt lidande i vårt ställe. Du ensam har vunnit frälsning åt oss. Bevara oss så att vi inte bedrar oss själva. Lär oss bekänna ditt ord oavsett konsekvenserna. Hjälp oss sätta din vilja för oss främst i våra liv. Amen.